

Beschouw jij jezelf als ongewenst of als gewenst kinderloos?

In de loop van je leven gaat het een plaats innemen of niet, de kinderwens. Kinderen. Het komt ervan, het komt er niet van. Je kiest ervoor of het overkomt je. Je wil het niet of je krijgt het niet, een kind.

Over zwangerschap en het ouderschap, over het opvoeden van kinderen en het effect van dit alles op je leven en je relatie vind je veel literatuur en hulpverleningsaanbod. Terecht. Maar hoe is het om geen kinderen te hebben? Hoe is het om zonder kinderen te leven in deze samenleving? Daar is geen lectuur over nodig? Geen kind, geen issue?

Zelfs een bewust kinderloos leven kan dubbele gevoelens en verwarrende ervaringen met zich meebrengen. De uitspreekbaarheid van deze gevoelens en het delen van deze ervaringen zijn minder evident. Het kinderloos zijn kan een persoonlijker en delicateser thema zijn om open over te praten dan mensen denken. Wanneer ik met anderen over dit thema praat merk ik dat kinderloze mensen hier op een bepaalde manier mee bezig zijn. Op microniveau voor hen persoonlijk, op mesoniveau binnen relaties en familie, op macroniveau als individu in de samenleving. Er lijkt ook een zeker spanningsveld te bestaan tussen ouders en mensen zonder kinderen, of zonder biologisch eigen kinderen. Het aspect van de keuze speelt hierbij blijkbaar een rol. Bezig zijn met het gemis wanneer je naar een kind verlangt, en dat er niet komt, daarvoor heeft men wel begrip. Maar het onderwerp ligt erg gevoelig om te bespreken en het wordt door ongewenst kinderlozen vaak ervaren als een niet-erkend verlies. Wanneer mensen géén kinderwens hebben en bewust voor een kinderloos leven kiezen, kunnen er volgens de omgeving ook geen issues zijn. De huidige samenleving is echter wel gebaseerd op 'het gezin'.

Er is een vraag die me al enige tijd bezighoudt, namelijk: hoe bewust kiezen mensen echt? Wanneer ik met mensen praat over hun leven zonder kinderen, dan rijst bij hen wel eens de vraag: beschouw ik mijzelf als gewenst of als ongewenst kinderloos? Het is nog te bezien welke lading de vlag dekt. Hoe bewust kiest men écht voor een kinderloos leven? Welke factoren hadden hierin de hand? Sommige mensen kregen (onbewust) boodschappen mee over het ouderschap, of over de combinatie werk en gezin. Of relaties verliepen niet zodanig dat er een kind(erwens) uit voortkwam.

Maar ook: hoe bewust kiest men écht voor het moederschap of het vaderschap? Toen ik een tijd geleden op kraambezoek was en graag de snoezige baby wilde vasthouden, had ik zeer sterk het gevoel dat ik eerst de beurt moest laten aan twee verlangende vrouwen, wier kinderwens zeer hevig bleek, als een vurige begeerte en een zeer sterke archetypische energie. Ze wilden de baby zo snel mogelijk koesteren in hun armen. Deze ervaring leek duidelijk te maken welke enorme kracht het verlangen naar een kind kan zijn. Ik vroeg me af: deze twee vrouwen waren zich hiervan misschien wel bewust, maar waren zij écht volledig vrij in hun keuze? Zouden zij dit verlangen droogweg aan de kant kunnen zetten?

Dit leidt tot nog meer vragen: wat wenst men graag te vervullen met een kind? Waaruit bestaat de kinderwens? En welke factoren hebben hierop dan een invloed?

Als psychotherapeut merk ik dat er verschillende groepen mensen zijn met verschillende noden rond de kinderwens. Ik wil daarom breed ruimte creëren voor mensen (vrouwen en mannen, koppels en singles, hetero en holebi) om rond de kinderwens te werken: het beslissingsproces voor het engagement van het ouderschap, de moeilijkheden op de weg naar een kind, het kinderloos zijn, het kindvrij zijn. Dit deed ik door workshops voor groepen uit te werken.

Ik kies hierbij voor werkvormen die verruiming bieden of beweging brengen rond de kinderwens, die ruimte maken voor diverse aspecten rond de kinderwens waar mensen bij willen stilstaan. Verder werk ik rond de (wan)hoop en het verlangen bij mensen die moeilijk zwanger geraken of te maken hebben met zwangerschapsverlies (miskraam). Ik werk rond het gemis en help het toekomstperspectief te verruimen bij ongewenst kinderloze mensen.

© De Veelsprong Miriam De Rycke – 12.01.2016 www.deveelsprong.be